तां कैकेयीं पुण्यप्रभाता पुण्यसाधनप्रभातकालावच्छिन्ना जातेत्यर्थः ॥ यद्वा निरंतररामचिंतासमेतत्वात्पुण्याशर्वरी तथाजातेत्यर्थः ॥ १९ ॥ रोषमूर्छिता क्रोध व्याप्ता परुषं मदीयंऋणंदत्वाइतउत्तिष्ठेत्येवंरूपं ॥ २० ॥ गरोविषं रुजाशूलादि तद्वद्दुःखदं किंभाषसे व्यर्थमेवेतिभावः ॥ वाक्यमंगरुजोपममितिपाठे ॥ अंगेतिराजामं त्रणं इहानाययितुंमदृणदानंविना इतोबहिर्गमनमशक्यमितितात्पर्यं ॥ २१ ॥ कृतकृत्यः कृतशौचादिकृत्यः ॥ कृत्यइत्यावश्यककृत्यप्रत्ययः ॥ २२ ॥ तुन्नः व्यथांप्रापि तः तुन्नइतिपाठे प्रेरितः तीक्ष्णप्रतोदप्रेरितोहयोयथाश्वारोहाधीनस्तथातद्वाक्यप्रेरितोराजा तदधीनोभूत्वाहेत्यर्थः ॥ २३ ॥ तदाह ॥ धर्मेति ॥ एवंच ममाचेतनत्वात्त्वमेव

तांतथाब्रुवतस्तस्यभूमिपस्यमहात्मनः॥प्रभाताशर्वरीपुण्याचंद्रनक्षत्रमालिनी॥ १९॥ततःपापसमाचाराकैकेयीपार्थिवंपुनः॥ उवाचपरुषंवाक्यंवाक्यज्ञारोषमूर्छिता॥२०॥किमिदंभाषसेराजन्वाक्यंगररुजोपमं॥आनाययितुमक्लिष्टंपुत्रंराममिहार्हसि॥२१॥ स्थाप्यराज्येममसुतंकृत्वारामंवनेचरं ॥ निःसपत्नांचमांकृत्वाकृतकृत्योभविष्यसि ॥ २२॥ सतुन्नइवतीक्ष्णेनप्रतोदेनहयोत्तमः॥ राजाप्रचोदितोऽभीक्ष्णंकैकेय्यावाक्यमब्रवीत् ॥ २३॥ धर्मबंधेनबद्धोस्मिनष्टाचममचेतना॥ज्येष्ठंपुत्रंप्रियंरामंद्रष्टुमिच्छामिधार्मिकं॥ २४॥ततःप्रभातांरजनींउदितेचदिवाकरे॥ पुण्येनक्षत्रयोगेचमुहूर्तेचसमागते॥ २५॥वसिष्ठोगुणसंपन्नःशिष्यैःपरिवृतस्तथा॥उपगृह्याशुसंभारान्प्रविवेशपुरोत्तमं॥ २६ ॥ सिक्तसंमार्जितपथांपताकोत्तमभूषितां॥संहृष्टमनुजोपेतांसमृद्धविपणापणां॥ २७॥महोत्सवसमायुक्तांराघवार्थेसमुत्सुकां ॥चंदनागुरुधूपैश्चसर्वतःपरिधूपितां॥ २८॥ स्वाभीष्टं यथासिध्यति तथाकुरु ॥ अहं न किमपिवक्ष्यामीतिभावः ॥ सर्वथाचेतनानाशात्प्राक् रामंद्रष्टुंपरमिच्छामि ॥ तद्यथासंपद्यतेतथाकुरु एतावद्वा मदिष्टंकुर्वितिभावः॥ २४ ॥ प्रभातांरजनींदृष्ट्वा सरय्वांक्रतस्नानादिनित्यक्रियइतिशेषः॥ वसिष्ठः पुरोत्तमंप्रविवेशेतिउत्तरश्लोकेनान्वयः ॥ कवेरपिवर्णनीयमपिभावेन शोकाविष्टत्वात्न्यूनपदादिकमदोषः ॥२५॥ संभारान्कुशादीन् ॥२६॥ संमार्जनं मार्जन्याधूलिनिराकरणं ॥ समृद्धाविपणाःक्रेयपदार्थायेषु तादृशाआपणायस्यांसा ॥२७॥ समुत्सुकां समुत्सुकजनां ॥२८॥